

5. NEDJELJA KROZ GODINU (B)

OZDRAVI MNOGE KOJE SU MUČILE RAZNE BOLESTI.

U ono vrijeme: Pošto Isus izide iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu. A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju. On pristupi, prihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im.

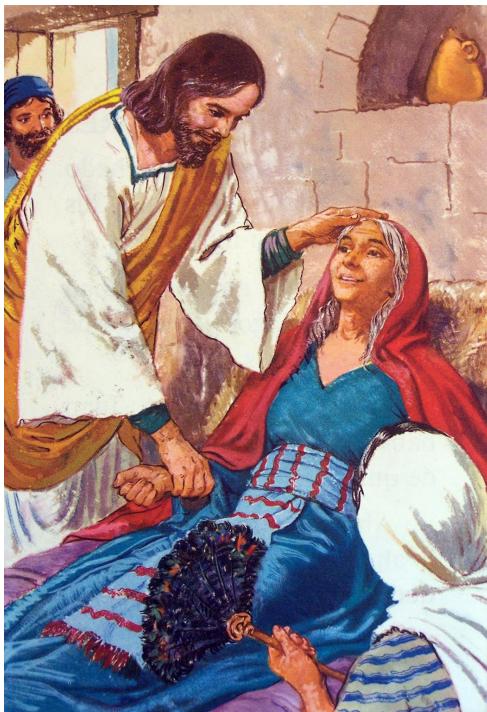
Uvečer, kad sunce zađe, donošahu pred nj sve bolesne i opsjednute. I sav je grad nagruuo k vratima. I on ozdravi bolesnike - a bijahu mnogi i razne im bolesti - i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti

zlodusima govoriti jer su ga znali.

Rano ujutro, još za mraka, ustane, iziđe i povuće se na samotno mjesto i ondje se moljaše. Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi. Kad ga nađoše, rekoše mu: »Svi te traže.« Kaže im: »Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam! Ta zato sam došao.« I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim sinagogama i zloduhe izgonio.

Mk 1, 29-39

BOG OZDRAVLJA MNOGE

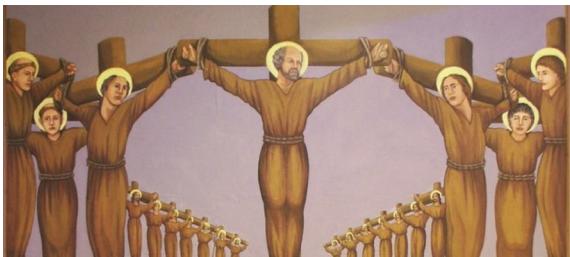

Peta je nedjelja kroz godinu i po evanđeoskom ulomku, gledamo Isusa kao liječnika. Možda bismo mogli reći da nam se daje kao lijek, kao onaj koji ozdravlja množe koje su mučile razne bolesti. Prošle smo nedjelje vidjeli Isusa kao onoga koji izgoni zloga, oslobođa čovjeka od zloga, a sada ga vidimo i kao onoga koji daje i tjelesno zdravlje – Isus je pristupio Petrovoj punici "prihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica". Nije ozdravljena samo Petrova punica nego "donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute. I sav je grad nagrnuo k vratima. I on ozdravi bolesnike – a bijahu mnogi i razne im bolesti – i zloduhe mnoge izagna." To je onaj iz sinagoge o kojem smo slušali prošle nedjelje, to je onaj koji je na obali Galilejskog

jezera pozvao onu četvoricu: "Hajdete za mnom!" o čemu smo slušali prije četrnaest dana. Isus nosi i daje zdravlje duše i tijela. U svojim životima i mi često proživljavamo ono o čemu Job govori – "Liježući pomišjam: 'Kad li ću ustati?' A dižući se: 'Kad ću večer dočekati!'" I nama "dani moji brže od čunka prođoše, promakoše hitro bez ikakve nade." Svakoga od nas pritsika i muči nekakva vrsta zla, možda nas opsjeda zloduh, možda imamo vrućicu, poput Petrove punice. Kao da živimo i moru tjelesnog i duhovnog zla. Potrebna nam je pomoć, potrebno nam je izbavljenje, potrebno nam je ozdravljenje. Bog i nama pruža ruku, želi da nas prihvati, da nas ozdravi. I mi smo među onima na koje je Isus mislio kada je učenicima rekao: "Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam!" Čujemo li mi tu novost života, pružamo li i mi Isusu svoje ruke i otvaramo li svoja srca da uistinu zadobijemo ozdravljenje koje nam je tako potrebno. Kao što je Isus došao u Petrov dom, Bog dolazi k nama da nas spasi i razriješi nešto dublje u našem čovještву. Vide i osjećaju učenici Isusovu snagu novosti života, pa ga traže i rano ujutro, još za mraka. Pokazuje se da tamo gdje je Isus sve vrste i sile zla se povlače. Za neke tjelesne bolesti suvremenih čovjek ima nekakve lijekove, ali one duhovne bolesti potreban nam je pravi i jedini liječnik duše, potrebna nam je njegova terapija – milost i milosrđe, potrebna nam je Bog. On nam u svakom trenu ide u susret, on nas čeka, on nam pruža ruku, i čeka naš odgovor.

Josip

JAPANSKI PRVOMUČENICI

Misije su u Japanu počele 1549. godine kad je onamo prispio isusovac sv. Franjo Ksaverski. Godine 1593. onamo je prispjela i franjevačka misija s Filipina; šestorica braće zasnovaše u Japanu dva samostana, što postadoše plodna središta širenja kršćanstva. Predvodnik im bila je španjolski franjevac sv. Petar Krstitelj Blasquez. Najprije je bio misionar u Meksiku, zatim na Filipinima, a onda su ga poglavari poslali u Japan.

Uz najveće teškoće osnovali su misije u gradovima Kyoto, Meaco, Osaka, Nagasaki i drugdje. Najrevniji obraćenici prihvaćali su s kršćanstvom i Treći red sv. Franje te postajali revni suradnici u evangelizaciji. No, ubrzo se na tu prvu franjevačku misiju u Japanu sručilo progonstvo. Pohvatani po različitim mjestima, uz najveća zlostavljanja svi su dovedeni u Nagasaki gdje ih u prosincu 1596. godine car dade zatvoriti. Sačuvalo se Petrovo pismo s mučeničkog puta u Nagasaki: «Kad onamo stignemo, bit ćemo raspeti. To nam je uzrok velike utjehe i radosti u Gospodinu jer ćemo izgubiti život zato što smo propovijedali evanđelje... Sve što nas čeka smatrano osobitom Božjom dobrotom prema nama... Izručujem vam, draga braćo, Gospodinov mir i ljubav!» Osuđeni su na smrt na križu. Osuda je

izvršena 5. veljače 1597. godine na brdu koje je poslije prozvano Sveti brdo.

To su prvi japanski mučenici: Španjolci Petar Krstitelj, Martin i dva Franje, meksikanac Filip i Indijac Conzalvo. Pavao Miki s još dvojicom isusovaca bijahu Japanci, kao i petnaestorica franjevačkih trećoredaca. Među mučenicima trećorecima osobito se ističe sv. Antun iz Nagasakija. Zarana su ga roditelji - otac mu je bio Kinez, a majka Japanka - povjerili franjevcima na odgoj. Bijaše osobito revan i uzoran ministrant. Zvali su ga «mali svetac». U vrijeme progona, kao trinaestogodišnjak, mogao je pobjeći, ali se nije dao otkinuti od osuđene franjevačke braće, spremam svaki čas umrijeti za Krista. Kad su ga i sami roditelji pokušali privoliti da pode s njima, rekao im je neka se ne boje jer će mu Gospodin dati snagu da izdrži muke. Hrabrio ih je da će imati sina mučenika. Predao im je svoj ogrtač, kimono, i ostao u trećoredskom odijelu da tako svečano dočeka smrt. S njim su bila još dva mladića: Alojzije i Toma. Stoga, mali Antun s križa započne psalm: «Hvalite, dječaci, Gospodina!» Dok je pjevao «Slavaocu», probodoše ga s dva unakrsna koplja i presjekoše mu molitvu. Podno njegova križa, kao pred herojskim oltarom, stajali su mu roditelji. Prikazivali su ga kao žrtvu za napredak Isusova evanđelja u Japanu.

Japanske prvomučenike proglašio je svetima papa trećoredac Sluga Božji Pio IX., 8. lipnja 1862. godine.

TAMO GDJE JE ISUS, OTAMO SE POVLAČI ZLO.

Čovjek je na mnoge načine otuđen od samoga sebe i svojeg iskona. Tu se nalazi razlog čovjekovog lutanja. Kao da iz jednog otuđenja prelazi u drugo, iz jednog ropstva u drugo. Što je s tim ljudskim bićem? Što je s nama i ovom našom ljudskom povjesnicom? Još se uviјek u nekim osnovnim stvarima nalazimo na početku povijesti. Ostaju isti problemi, a kao da se mijenjaju 'melodije'. Otuđenje je prisutno - čovjek je sapet.

Kada se čovjek unutarnje prosvijetli, počinju mu se događati 'čudesa', pa je zdrav i kad je fizički bolestan. Što mi očekujemo od Isusa? Da li fizičko ozdravljenje ili njegovu Veselu vijest spasenja? Da li smo još na razini 'religije' (koja rješava svakodnevnicu) ili vjere koja polazi za svjetлом pa i kad slijedeđe zahtjeva fizičke muke i boli?

Tko osjeti Isusovu poruku kao smisao svojeg življenja bit će spremna za nju se žrtvovati i predati svu materijalnost. Budimo danas otvoreni na evanđeosku riječ Isusa Krista. Ona će do nas doprijeti ili je već doprela. Slijedimo ju od 'Betlehema', preko Egipta do Jeruzalema i uskrsnuća. Bog je s nama i u nama.

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 5. veljače

sv. Agata (Dobrila), djev. i mučenica

UTORAK, 6. veljače

sv. Petar Krstitelj, Pavao Miki i drugovi, muč.

SRIJEDA, 7. veljače

sv. Koieta Korbejska, djevica; sv. Egidijs

ČETVRTAK, 8. veljače

sv. Jozefina Bakhita sv. Jeronim Emilijani

PETAK, 9. veljače

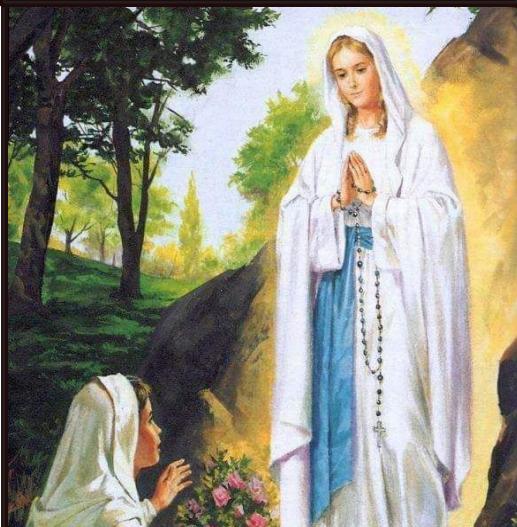
sv. Skolastika, djevica

SUBOTA, 10. veljače

bl. Alojzije Stepinac, biskup i mučenik

NEDJELJA, 11. veljače

6. NEDJELJA KROZ GODINU, GOSPA LURDSKA

www.franjevci-zemun.com
tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati. Utorkom, četvrtkom i petkom u 17 sati.

Ponedjeljkom, srijedom i subotom **nema** svete mise.